

Congost de Mont-rebei

18 de maig de 2016

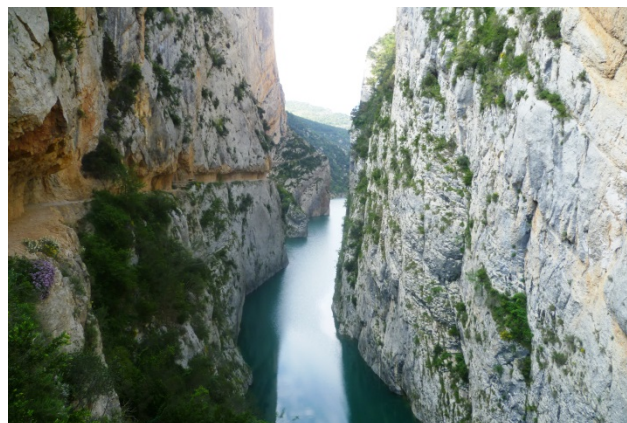
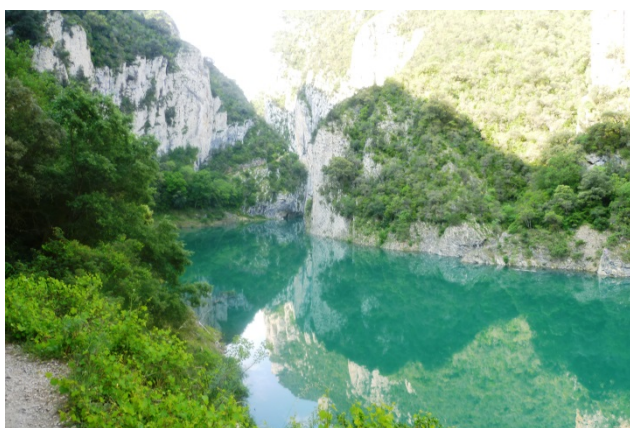
Integrants: Vicens Catafal, Miquel Maymó, Manel Molina, Josep Oranias, Ismael Porcar, Josep Roca.

Distància projectada: 11'6 amb altures: 11'9 Km. **Desnivells:** 410 m, **Acumulat:** 640m. **Temps:** 4'27 h **Cotxe:** 250 km Manel Molina. Vicens i Oranias no tornen cap a Granollers.

Sortim a les 6 del matí de can Vicens, AP-7 direcció Martorell, agafem la N2 fins a l'entrada de Tàrraga girem a la dreta cap a Balaguer, Alfarràs, i girem a la dreta fins El Pont de Muntanyana. Prenem un cafè. Tornem enrere fins la cruïlla direcció Tremp. Ens desviem per una carretera molt estreta i en mal estat fins l'àrea de lleure de la Masieta on hi ha l'aparcament i ens preparem. El dia és esplèndid, fa la temperatura d'un dia d'estiu. L'aparcament està molt concorregut sobretot estrangers,

amb auto caravanes i una dotzena de cotxes. Són les 9,15 comencem a caminar, en el grup hi ha molta expectació ja que la majoria no hi estat mai. El pantà de Canelles està molt ple degut a les pluges dels últims dies. Seguim les marques blanques i vermelles del sender GR-1. Davant tenim dalt un turó la petita ermita romànica de la Mare de Deu del Congost, més endavant trobem un grup d'escolars dibuixant, prenent apunts i gaudint de la natura. Arribem al pont metàl·lic i penjat per iniciar l'accés al propi congost. Ja hi entrem l'expectació creix les cares són de sorpresa, ens agrada molt tot el que estem veient, trobem algunes famílies, un grup de caminaires de Manresa, fem moltes fotos tot el matí,

anem fent parades.

A l'arribar en un punt trobem un indicador de la cova de les Gralles, decidim pujar a veure-la, deixem els pals i ens enfilem per una paret de pedrots, graons de ferro i cadenes ens ajuden a pujar, suant molt arribem tots a dalt. Es sorprenent, molt gran i fan treballs d'espeologia. La baixada té més dificultat que pujar, anem baixant sense problemes fins retrobar l'estret camí que estem fent. Seguim el GR-1 fins un rètol, que ens indica cap a la dreta el Congost del Seguer, ja direcció a la part d'Osca. El GR-1 marxa cap l'esquerra direcció a l'Ermida de la Pertusa i el poble de Corçà. Nosaltres passem per davant l'Agulla del Forat, fins arribar a l'estret Congost del Seguer, aquí parem per esmorzar ja son quarts de dotze i queda per fer. Mentre esmorzem gaudim d'uns paisatges dels mes bonics de

Catalunya.
Passen uns
caminaires
de

Tarragona, fem la xerradeta. Reprenem la caminada i passem per la passarel·la de Mont-rebei, és un pont nou de dos o tres anys, metàl·lic i penjat, amb cable per enganxar l'arnés, passem, cap problema ja som a l'altre costat que és Osca, iniciem una pujada molt forta, està tot ben endreçat tot el camí el pont, els graons. Pugem per l'Obaga Estremera, a l'arribar a dalt, trobem uns francesos descansant. Hem de baixar per una escala de cables i els graons de fusta estan clavats a la paret de pedra és molt estret i aeri completament penjats a la paret, a prop queda un refugi que donen menjar. Camí de Montfalcó, parem i fem fotos és molt bonic. Entre tots decidim tornar enrere cap els cotxes. Fa molta calor i ens acompanya un airet molt curta ja que el paisatge és idíl·lic. En arribar a

bo. Anem a bon ritme i la tornada es fa a l'àrea de lleure, està completament plena de cotxes, una trentena.

Ja són quasi les dues i decidim anar a dinar al Pont de Montanyana, mirem un parell de restaurants i decidim dinar a l'Hostal Contes de Ribagorça, molt ben tractats i bon dinar.

La propera setmana anirem al Pla de Mantet i Pic de la Dona. Sortirem a les set de Llerona.

Text: Miquel Maymó

Fotografies: Miquel Maymó i Ismael Porcar

